

UN

Exotische verrassing op Utrechts kunstijs

Vishwaraj Jadeja is de exotische naam van een schaatser die de Vechtsebanen als thuisbasis heeft. Het doel van deze 30-jarige parttime-Utrechter uit India is gedurfd: de Olympische Spelen van 2018 in het Zuid-Koreaanse Pyeongchang halen. 'Misschien ben ik wat té optimistisch.'

interview

TEKST HANS VAN DEN HAM

EROP OF ERONDER

„Komend seizoen is het erop of eronder. Begin 2018 zijn de winterspelen van Pyeongchang en daar wil ik aan meedoen. Liefst op de 5 en 10 km. Mijn record op de 5? 7.27. Tuurlijk zijn veel Nederlandse mannen sneller. Betekent dat ik nog harder moet trainen om mezelf te verbeteren. De massastart kan ook en op dat onderdeel maak ik de meeste kans op een Olympisch ticket. Ik optimistisch? Zeker. Misschien een beetje té.”

FAMILIE

„Mijn familie woont in de miljoenenstad Ahmedabad, waar ik opgroeide. Een uitgebreid gezin: ouders, broer en zus, oom en tante en opa. We hebben een bedrijf waar trucks en ambulances worden gemaakt. Typisch India: alle personen van het gezin beslissen mee. Wat ik zou studeren, was een gezinsdiscussie. Hier in Europa bepaal ik alles zelf.”

OLYMPISCHE DROOM

„Ik woonde tot mijn 25ste in India en heb altijd aan sport gedaan. Hockey, wielrennen en vooral skeeleren. Op mijn dertiende mijn eerste nationale kampioenschap, vier jaar later was ik de beste skeeleraar van India. Maar dat is niet Olympisch en ik wil naar de Spelen. Als schaatser. En daarvoor moet je naar Nederland.”

MEEDOEN OF WINNEN?

„Beide zijn belangrijk. Al zal winnen moeilijk worden als Sven Kramer meedoet, haha. We trainen ongeveer even hard, maar verder is het een wereld van verschil. Ik zit ver weg van mijn familie, in een ander land, en zonder sponsors. Mensen zeggen dat ik knettergek ben, maar dat ligt

aan je perspectief. Mijn trainer en ik vinden het heel normaal: ik schaats, hij coacht. De Utrechtse vrienden waar ik regelmatig logeer, vinden het ook al gewoon dat ik vroeg opsta om te trainen.”

DISKWALIFICATIE

„In India skeelerde ik soms om vier uur 's nachts, omdat om 9.00 uur het asfalt al was gesmolten. In 2008 ging ik in Denemarken studeren – lekker dicht bij Nederland. In Kopenhagen bezorgde ik kranten om aan de kou te wennen. Bij de schaatsclub leende ik schaatsen en vertrok naar Göteborg voor mijn eerste race over 500 meter. Na het startschot vergat ik meteen dat ik ergens van baan moest wisselen. Na de finish volgde diskwalificatie. Met geslepen schaatsen deed ik het een dag later nog een keer. Deze keer correct en 10 seconden sneller.”

▲ Vishwaraj Jadeja: 'Bij mijn eerste race over 500 meter vergat ik na het startschot meteen dat ik van baan moest wisselen. Na de finish volgde diskwalificatie.'

FOTO ERIK VAN 'T WOUDE

'Als snelste Indiër laat ik mooi 1,3 miljard mensen achter me'

MOEDERSKINDJE

„Ik heb mijn hele familie achter moeten laten. We zijn allemaal close, maar ik ben vooral een moederskindje. We tonen niet alle emoties. Mijn moeder ook niet. Ze is een sterke vrouw. Elke zondag bel ik haar op en als ik dat niet doe, hangt ze op maandag aan de lijn. We kunnen ook skypen en whatsappen, dat scheelt. Even kletsen over dagelijkse dingen. Het deed pijn dat ik vorig jaar niet bij de begrafenis van oma kon zijn. We waren net op trainingskamp. Het was logistiek en financieel onmogelijk.”

BESCHERMENDEL

„Een journalist bracht me in contact met Wim Nieuwenhuizen. We belden en hij zei: 'als jij zo gek bent dat je uit India komt om te schaatsen, ben ik wel zo gek om je te coachen.' Wim heeft z'n eigen

schaatsteam en begeleidde ooit Jochem Uytendaele. Niet de minste dus. Hij is mijn beschermengel. Hij traint me, leert me hoe een sporter zich gedraagt en ik woon bij hem en zijn vrouw. Hij overtuigde mij dat ervan dat er altijd een weg is naar de top van de berg. Letterlijk en figuurlijk.”

BAKKIE

„Utrecht ben ik gaan waarderen. Schattig en gezellig. Met een ijsbaan als bonus. Wat me opvalt? Dat iedereen met veel plezier schaats, jullie veel slappe bakkies koffie drinken en heerlijk recht voor z'n raap zijn. Ook mooi: bevroren grachten. En fietspaden waarop je veilig kunt rijden. Nederlanders zijn absoluut vriendelijk en gastvrij. Ik heb nooit anders ervaren. Wellicht omdat ik schaats. Moeten Syriërs ook maar gaan doen.”

HUTSPOT OF CURRY

„Ik kies voor curry. Het meeste mis ik het zoete brood met soep en de aardappel-curry van mijn moeder. In India zeggen we: met lekker eten toont iemand hoeveel ze van je houdt. Ik vind hutspot ook lekker hoor, maar wel met mayonaise. Dat hebben ze niet in India. Ik doe het overal op.”

WELDOENERS

„Begin mei begint het seizoen weer en train ik vijf uur per dag. Een studie? Doe ik niet en werken is officieel verboden. Ik schrijf een boek over mijn avontuur. Mijn familie geeft me geen geld, dus financieel is het schrapen. Er zijn een paar Indiase weldoeners en coach Wim helpt me soms. Nee, er staat geen auto voor de deur. Eenmaal per jaar mijn familie bezoeken is al lastig genoeg.”

LIEFDE

„Ho, dat onderwerp is privé. Schrijf maar dat ik date met een Nederlandse vrouw. Wie weet wordt het serieus, maar ook zij moet begrijpen wat mijn doel is. Volgens de Indiase traditie moet ik eerst trouwen voor mijn broer en zus dat kunnen doen. Dat hebben ze maar losgelaten.”

BEROEMD

„Ik heb 67 nationale records op mijn naam staan. In mijn oude woonplaats in India hangt een poster van me in een sportcafé, naast de crickets. Ik ben er een beetje bekend, helaas levert dat geen geld op. Maar ik ben de snelste Indiër op de langere afstanden. Laat ik toch mooi 1,3 miljard mensen achter me, haha.”

TOEKOMST

„Ik denk elke dag aan dat startschot in de ijshal in Pyeongchang. Ik op het ijs, familie op de tribune. Dit avontuur is het waard geweest, elke minuut, zelfs als het niet lukt. Na de Spelen? Wait and see. Maar ik geloof niet dat ik het schaatsen kan missen.”